

Det kongelige danske geografiske Selskab.

I Raadsmødet den 19. Oktober 1918 vedtoges det at tildele Forfatter Knud Rasmussen Selskabets Guldmedalje.

Endvidere vedtoges det at udnævne Dr. phil. Carl Skottsberg, Docent ved Universitetet Upsala, til Æresmedlem og Dr. phil. Eric Mjøberg i Stockholm til korresponderende Medlem af Selskabet.

I det første Møde 1918—19 holdt Forfatter Knud Rasmussen Foredrag om: »Grønland langs

Polhavets». Beretning om den II. Thule Ekspedition. Lysbilleder og levende Billeder.

I Overværelse af Hs. Majestæt Kongen og en meget talrig Forsamling overrakte Knud Rasmussen af Selskabets Præsident, Hs. Excellence Viceadmiral C. F. Wandel Selskabets Guldmedalje.

En paatænkt festlig Souper for Foredragsholderen blev paa Grund af Dødsfald i hans Familie opgivet.

Et Besøg paa Bermudas-Øerne.

Foredrag holdt i D. kgl. danske geografiske Selskab i Marts 1912 af Professor, Dr. phil. **H. F. E. Jungersen.**

Efter Forfatterens Død ved Prof., Dr. *Ad. S. Jensen.*

En af de sidste Dage i Oktober Maaned i 1909 indskibede jeg mig i New York for at gøre et kort Besøg paa Bermudas-Øerne.

Disse Øer havde længe lokket mig; ensomt ligger de langt ude i Oceanet, et lille Fnug af beboet Land, som hæver sig op af det store Havdyb, omgivet af Rev, fra gammel Tid kendt som den nordligste Forpost for revbyggende Koraller. Ved et tilfældigt Møde med en Kollega fra Amerika i Forsommeren 1909 havde jeg faaet at vide, at der paa disse Øer nu fandtes en marin biologisk Station, og at Forbindelsen med New York nu var saa let og hurtig, at der kunde være Tale om under mit forestaaende Besøg i Amerika at optage ogsaa en Udflugt til disse Øer paa mit Program. Da jeg saa efter et Par Maaneders Rejse paa kryds og tværs af Nordamerika besøgte den samme Kollega i hans Hjem, sørgede han, der næsten hvert Aar besøger Bermudas, for at bane Vejen for mig paa den elsk-

værdigste Maade; og som sagt sidst i Oktober tiltraadte jeg Rejsen derhen.

Det var en raakold Morgen med ret skarp Blæst, som selv inde i det beskyttede Farvand, New York's Havn, lavede en Del Sø, og de fleste af mine talrige Medrejsende saa noget mellemfornøjede ud ved Udsigten til den forestaaende Oceanfart, som vilde tage et Par Dage.

Det var udenfor Sæsonen; Bermudas-Øerne har nemlig sin egentlige Sæson omkring Juletid; da besøges de af Amerikanere i Tusindvis, saadan noget som 3—4000 Tilrejsende, og da er Øernes talrige Hoteller og Pensioner fuldt belagte, mens de udenfor Sæsonen saa godt som alle er lukkede. Jeg vil just ikke sige, at mine Medrejsende var særlig tiltalende eller interessante; saa godt som alle amerikanske Cook-Turister, af det sociale Milieu, hvor Tygge-Gummiet synes at høre til Livsfornødenhederne. Skønt jeg havde vænnet mig gennem